

Kulturkrockar, tro och glädje i Helsingborg

I Helsingborgs pingstkyrka firas det gudstjänst på fyra olika språk. Det krävs en hel del för att jämka samman den kristna familjens olika uttryckssätt. Men samtidigt som det blir en del kulturkrockar är mångfalden en av församlingens styrkor, menar pastor Henrik Åström.

Livsstil

1 november 2013

Huvudgudstjänsten på söndagen är typisk svensk, att kapa banden med den traditionellt svenska traditionen gör man inte hur som helst. Men sedan firas det flera andra gudstjänster i kyrkans regi, på andra språk, med andra uttryckssätt, och till viss del även i andra lokaler.

I Pingstkyrkan i Helsingborg finns det fyra olika gudstjänstspråk. Förutom svenska så samlas även en spansktalande grupp, afrikanerna i församlingen har sin egen gudstjänst på engelska, sedan finns det dessutom en stor grupp rumäner som träffas på sitt håll.

Henrik Åström är pastor i församlingen, och har en hel del att stå i när det gäller att hålla samman den brokiga familjen. Visst är det härligt med kulturella injektioner från olika håll, men det blir trots allt en del krockar.

– Afrikanerna i församlingen blev exempelvis förvånade för att jag inte frågat dem personligen om de offrade tionde. De undrade om vi inte trodde på tiondegivandet, berättar Henrik Åström.

Hans slutsats är att de kommer från en tradition där en pastor förväntas rakt på sak fråga och kontrollera om församlingsmedlemmar offerar i enlighet med Bibelns ord om att ge sitt tionde. Men att prata om pengar så öppet är för en svensk näst intill tabu.

Det här är bara ett exempel på hur det ibland kan krocka inom en mångkulturell svensk församling. Krockar som främst handlar om församlingens inre liv, där kulturskillnaden ibland kan upplevas som lite problematiskt. Men utåt sett är just olikheterna en av församlingens styrkor, menar Henrik Åström.

– Hit till Helsingborg kommer människor från hela världen, och när vi har fler uttryckssätt i församlingen så når vi ut till fler. Det är verkligen en styrka. Sedan är

Tidningen Dagen

det en utmaning hur vi använder oss av alla olikheter, men på det hela taget ser jag det som något positivt.

– För trots att vi har olika uttryckssätt och stil, så delar vi ändå samma tro och längtan att nå ut med budskapet om Jesus.

Pingstkyrkan i Helsingborg har drygt 500 medlemmar, och den största av de språkliga minoriteterna som finns med i gemenskapen är den rumänska. De håller till i ett kapell i Åstorp som ägs av församlingen, och på söndagar är de omkring hundra personer.

För en av församlingens veteraner betyder den rumänska gruppen något alldeles extra. Ernst Andersson, drog redan för tjugo år sedan igång ett hjälparbete till Rumänien, långt innan rumäner själva började söka sig till Sverige, långt innan församlingen hade en egen rumänsk filial. Det var precis efter att kommunistdiktatorn Nicolae Ceausescu avrättades.

– Då upplevde jag att Herren sa till mig att starta en insamling, berättar Ernst Andersson.

Sagt och gjort, dagen efter var det ett möte på närradion där planerna började dras upp. Gåvor samlades ihop, Helsingborgs Dagblad skrev sida efter sida om församlingens engagemang.

– Till slut kunde vi fylla flera långtradare och åka ner, säger Ernst Andersson.

Han är i dag 81 år, och besöker då och då den rumänska gruppens möten. Trots att han inte talar språket flytande är det ändå något som klingar välbekant.

– Den andlighet som jag möter bland rumänerna, det är samma andlighet som jag mötte en gång på 1950-talet. Det var som när Lewi Pethrus talade, säger han.

Församlingens pastor Henrik Åström berättar att rumänernas möten skiljer sig en del från gudstjänsterna som hålls på svenska. Även om han gärna pratar om integration och att hålla ihop, tycker han ändå att det är bra att de får fritt spelrum att uttrycka sin gudstro på sitt sätt och bygga upp sin egen verksamhet lite vid sidan om.

– Vi skulle inte vara nöjda med deras sätt att fira gudstjänst, och de skulle inte vara nöjda med vårt sätt, säger han.

Integrationen, menar Henrik Åström, är något som man får jobba med på sikt. Det måste få ta sin tid. Framför allt är det den yngre generationen som han vill satsa på, så att man får till träffar mellan de olika ungdomarna från de olika språkgemenskaperna.

– Det är inte så självklart som det kan låta. Många i den rumänska gruppen är rädda att ungdomarna ska försvinna från deras grupp. Rent teologiskt är de nog

Tidningen Dagen

också mer konservativa, kvinnorna täcker huvudet när det är gudstjänst till exempel, och de kanske tycker att vi är lite slapphänta.

Henrik Åström berättar att den äldre generationen rumäner nu börjar acceptera att ungdomarna dras mer åt det "svenska" hållet, och då är det viktigt att församlingen erbjuder dem plats.